

## Benvinguts al taller CUP de negociar sense trencar

### Crònica



TONI VALL  
BARCELONA

**E**l recepcionista del Centre Cívic Pere Quart de les Corts m'informa que la reunió de la CUP ja ha començat i que no s'ha habilitat cap sala de premsa perquè els periodistes esperem mentre ells deliberen. La freda intempèrie de gener serà durant més de quatre hores la nostra sala de premsa. Porto lectura per matar el temps però per si de cas agafo un fullet per assabentar-me de les activitats programades al centre. No trigo a fer una interessant troballa. Hi ha programat el taller *Sí, d'acord. Negociar sense trencar i no rendir-se*. Caram, ni fet a mida! El preu és de 23,56 euros i el nombre màxim de places són catorze. Les dates previstes són entre el 16 i el 23 de març, més o menys quan se celebrarien les eleccions en

cas que la CUP decideixi no invertir Artur Mas. Si no fos perquè tinc el pamflet davant pensaria que és talment la broma d'un guionista enjogassat. No s'especifica si els encarregats d'impartir el taller es diuen Baños, Gabriel o De Jòdar.

Al carrer –perdó, a la sala de premsa– hi ha molts periodistes i càmeres. Els veïns s'aturen de tant en tant a preguntar-nos. L'Angelita té 75 anys i està bastant esvalotada: “Aquells d'allà dins no en tenen ni idea de com es dirigeix una empresa”, m'etziba. És una senyora d'ordre. M'explica que els primers abrics de pell que van arribar a Espanya van ser per a ella i la seva germana i que la seva família treballava molt amb un objectiu prioritari: canviar de finca cada any. En efecte, amplis coneixements empresarials els seus. Fullejo també el *Fotogramas* del gener. Antonio Baños hi explica la seva passió per Ágata Lys, mítica musa del *destape*, i també per Rafael Azcona, colossal guionista del millor cinema de Berlanga. A més de constatar el seu bon



Xevi Generó, que ahir va exercir com un dels portaveus de la CUP, abans del consell polític. P. VIRIGILI

gust, començo a entendre moltes coses. Ens diuen que els 68 ja han votat i que el resultat és no a Artur Mas. Comencen a sortir els reunits. Cares de funeral, molta joventut i vestimenta més antisistema impossible. “Fan molta por!”, diu una de les noies que surten. Parla de nosaltres, els periodistes. Sí, la premsa, ja se sap: mala gent.

La roda de premsa la fan Gabriela Serra, Sergi Saladié i dos nois que es diuen Neus i Xevi. En Xevi fa una estranya autojustificació dels mètodes assemblearis de la formació i la Neus explica el resultat de la votació de manera tan enrevessada que resulta complicadíssim entendre-la. Els quatre repeixen moltes vegades que la CUP és feminista –qüestió essencial– i aviat s'entra en un bucle sobre qui ha mogut peça i qui no. Un enfadat els llança una estelada i queda bastant clar que malgrat que ells no l'han organitzat, el títol del taller del març és del tot profètic. Fixa't tu, fins i tot la CUP està en mans de la divina providència. ■